

1

День народження Даринки влітку. Це і добре, і погано. Добре, бо кожне літо Даринка проводить у дідуся Василя й бабусі Ніни разом зі своїми двоюрідними сестрами. Погано, бо восени, взимку й навесні в класі проводять веселі «Дні іменинника» з подарунками й забавами. А для народжених улітку цих веселощів не передбачено.

У селі до Даринчиного дня варення готуються заздалегідь. Мама, постійно зайнята на роботі, за кілька днів до чарівного дня пакує посилку з подарунками й сюрпризами та надсилає поштою. Бабуся на замовлення іменинниці пече височенний торт. Дідусь збирає звідусіль стільці, аби всі гості могли сісти. Двоюрідні сестри Тая та Яся два дні хихотять, перешіптуються й багатозначно зиркають на Даринку.

Іноді до Даринки на день народження приїздять із міста бабуся Люда й дідусь Мишко. Це окрема історія.

Бабуся — правильна й зрозуміла. Вона привозить смачнючі пиріжки та шоколад. А от дідусь Мишко — дивак і винахідник, він завжди в мандрах. Ще замолоду об'їздив півсвіту, а тепер, мабуть, вивчає іншу половину, бо вдома його ніколи немає. Зате його кімната захаращена різноманітним мотлохом: залізяччям, загадковими, добре запечатаними скриньками, коробками й теками. Усі ці речі з поверненням дідуся дивним чином множаться.

2

З'являється дідусь Мишко завжди несподівано. Бабусі кажуть — «як Пилип із конопель». Так було й цього червня. Спершу до начисто прибраної кімнати поважно зайшла... курка. Як чемна істота, вона мала хоч би постукати, перш ніж зайти! Та це ще нічого. Відкривши двері ногою, себто лапою, вона поважно обтрусилася, настовбурчила пір'я й діловито